

Αφήγηση Κύπριου στρατιώτη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου

Ο κύπριος στρατιώτης Κυριάκος Μαυρονικόλας διηγείται τα πιο κάτω από τη συμμετοχή του στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο:

«Σκοτώθηκαν απ' εκείνην την εχθρικήν επιδρομήν 11 Κύπριοι και πληγώθηκαν άλλοι 30. Τους θάψαμεν, χωρίς παπά, χωρίς λειτουργία, όλους μαζί αδελφωμένους και στον Θάνατού και τους εβάλαμεν έναν πρόχειρο σταυρόν με την επιγραφήν "Κύπριοι που Θυσιάστηκαν στον Βωμόν του Δικαίου και της Τιμής". Αφού εχαιρετήσαμεν στρατιωτικά και με ένα βουβόν πόνο και με τον όρκο να εκδικηθούμε τον άδικο σκοτωμόν τους, ξεκινήσαμε...

Πέρασεν αρκετός καιρός. Οι βάρβαροι εμόλυναν την άμμο που σκέπαζεν τα κόκαλα των Τιμημένων μας Νεκρών και ακούαμεν τις φωνές τους να μας καλούν «ξαλαφρώστε μας, γιατί τα βήματά τους είναι βαριά».

Κι ήλθεν η μέρα, η γλυκιά εκείνη ώρα, που με δάκρυα στα μάτια ξαναντικρίσαμε το μέρος που προ τριών χρόνων θάψαμε τα τόσα μας αδέλφια. Δεν βρήκαμε ούτε σταυρόν, μα ούτε και άλλο σημάδι. Ο σίφουνας, που φύσηξε, οι βάρβαροι που πέρασαν δεν άφησαν ούτε χορτάρι να βλαστήσει, όπως κάνουν παντού. Με θρησκευτική ευλάβεια προσκυνήσαμε το ιερό χώμα, βάλαμε ένα καινούργιο άσπρο σταυρό, με την ίδια επιγραφήν, χαιρετήσαμε στρατιωτικά και ξεκινήσαμε...

Διαβάτες μη ξαφνιαστείτε σαν αντικρίσετε πάνω στους λόφους του Σολλούμ έναν άσπρο σταυρό. Αποκαλυφθείτε, ψηθυρίστε μια προσευχή και τραβάτε τον δρόμο σας. Κάτω από τον ολόλευκο σταυρόν, με την μικρήν επιγραφή χωρίς ονόματα βρίσκονται και αναπαύονται τα κόκαλα τόσων ηρώων»

(Η συμβολή της Κύπρου, ό.π. σ. 34).